

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 29 januari 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel – Den skyddade ursprungsbeteckningen ’Comté’ – Mindre ändring i produktspecifikation – Ansökan om ändring mot vilken talan har väckts i nationell domstol – Nationell domstolspraxis enligt vilken ändamålet med talan har förfallit när Europeiska kommissionen har godkänt ändringen – Effektivt domstolsskydd – Skyldighet att pröva talan”

I mål C-785/18,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike), genom beslut av den 14 november 2018, som inkom till domstolen den 14 december 2018, i målet

GAEC Jeanningros

mot

Institut national de l’origine et de la qualité (INAO),

Ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation,

Ministre de l’Économie et des Finances,

ytterligare deltagare i rättegången:

Comité interprofessionnel de gestion du Comté,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Vilaras samt domarna S. Rodin (referent), D. Šváby, K. Jürimäe och N. Piçarra,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: franska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Frankrikes regering, genom D. Colas, A.-L. Desjonquères och C. Mosser, samtliga i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom D. Bianchi och I. Naglis, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 26 september 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande, följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1), artikel 6 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av förordning nr 1151/2012 (EUT L 179, 2014, s. 17), och artikel 10 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 1151/2012 (EUT L 179, 2014, s. 36), jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan GAEC Jeanningros, groupement agricole d'exploitation en commun (jordbruksorganisation för gemensam verksamhet), och å andra sidan Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (Frankrike), ministern för jordbruk och livsmedel (Frankrike) och ekonomi- och finansministern (Frankrike). Målet gäller en ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbezeichnung ”Comté”.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 I skäl 58 i förordning nr 1151/2012 anges följande:

”För att säkerställa att de registrerade ursprungsbezeichnungarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionsrätten och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.”
- 4 Artikel 7 i förordningen har rubriken ”Produktspecifikation”. I artikel 7.1 anges följande:

”1. En skyddad ursprungsbezeichnung eller en skyddad geografisk beteckning ska överensstämja med en specifikation som minst ska innehålla

  - a) det namn som ska skyddas som en ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning, så som det används, antingen i handeln eller vardagsspråket, och endast på de språk som används eller tidigare använts för att beskriva den specifika produkten i det bestämda geografiska området,
  - b) en beskrivning av produkten, med uppgift om råvarorna, när det är lämpligt, och om produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,

- c) en definition av det geografiska området, som ska vara avgränsat vad gäller det samband som avses i led f i eller f ii i denna punkt och, när det är lämpligt, uppgifter som visar att kraven i artikel 5.3 är uppfyllda,
  - d) bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5.1 eller 5.2,
  - e) en beskrivning av den metod som använts för framställning av produkten och, när det är lämpligt, uppgift om de ursprungliga hävdvunna lokala metoderna samt uppgifter om förpackning i det fall den ansökande gruppen fastställer och ger tillräcklig produktspecifik motivation till att förpackningen ska ske i det avgränsade geografiska området i syfte att trygga kvaliteten eller säkerställa ursprung eller kontroll, med beaktande av unionsrätten, särskilt om den fria rörligheten för varor och det fria tillhandahållandet av tjänster,
  - f) uppgifter som fastställer
    - i) sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivning som avses i artikel 5.1 eller,
    - ii) när det är lämpligt, sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos produkten och det geografiska ursprung som avses i artikel 5.2,
  - g) uppgift om namn på och adress till de myndigheter eller, om de är tillgängliga, namn på och adress till de organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen enligt artikel 37 samt om deras särskilda uppdrag,
  - h) eventuella märkningsregler för den aktuella produkten.”
- 5 Artikel 49 i förordningen har rubriken ”Ansökan om registrering av namn”. I artikel 49.2–49.4 föreskrivs följande:

”2. ...

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att kontrollera om den är motiverad och uppfyller villkoren i respektive ordning.

3. Medlemsstaten ska som ett led i den granskning som avses i punkt 2 andra stycket i denna artikel inleda ett nationellt invändningsförfarande, genom vilket det säkerställs att ansökan i fråga offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och en rimlig tidsfrist föreskrivs under vilken fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är etablerade eller bosatta på den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

...

4. Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella mottagna invändningar anser att förordningens krav är uppfyllda, får medlemsstaten fatta ett positivt beslut om ansökan och registrera ett ansökningsärende hos kommissionen. Medlemsstaten ska i sådana fall informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning vilka mottagits från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år före den dag för offentliggörande som avses i punkt 3.

Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga.

...”

6 I artikel 50.1 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”Kommissionen ska på lämpligt sätt granska ansökningar som mottas enligt artikel 49 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller villkoren för respektive ordning. ...”

7 I artikel 53 i förordning nr 1151/2012, som har rubriken ”Ändring av en produktspecifikation”, föreskrivs följande i punkterna 1 och 2:

”1. En grupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar av specifikationen som inte är mindre ändringar ska ansökan om ändring följa förfarandet i artiklarna 49–52.

Om de föreslagna ändringarna emellertid är mindre ändringar ska kommissionen godkänna eller avslå ansökan. Om ändringar som innebär en ändring av de uppgifter som avses i artikel 50.2 godkänns ska kommissionen offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För att en ändring ska anses vara mindre i fråga om den kvalitetsordning som beskrivs i avdelning II får den inte

- a) avse produktens grundläggande egenskaper,
- b) ändra det samband som avses i artikel 7.1 f i eller 7.1 f ii,
- c) inbegripa en ändring av produktens namn eller av någon del av detta,
- d) beröra det definierade geografiska området, eller
- e) innebära ökade begränsningar av handeln med produkten eller dess råvaror.

...”

8 I artikel 6 i delegerad förordning nr 664/2014, med rubriken ”Ändring av en produktspecifikation”, föreskrivs följande i punkterna 1 och 2:

”1. Om det inte rör sig om en mindre ändring, ska ansökan om en ändring av en produktspecifikation enligt artikel 53.1 i förordning (EU) nr 1151/2012 innehålla en uttömmande beskrivning av och de särskilda skälen till varje ändring. Beskrivningen ska för varje ändring i detalj jämföra den ursprungliga produktspecifikationen och, i förekommande fall, det ursprungliga sammanfattande dokumentet med den föreslagna ändrade versionen.

Ansökan ska kunna läsas och förstås fristående. Den ska innehålla alla ändringar av produktspecifikationen och, i förekommande fall, av det sammanfattande dokument för vilket ett godkännande begärs.

...

2. Ansökningar om en mindre ändring av en produktspecifikation gällande skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat vars geografiska område beteckningen avser. ... Om medlemsstaten anser att kraven i förordning (EU) nr 1151/2012 och i de bestämmelser som antagits med stöd av förordningen är uppfyllda, får den lämna in en samlad ansökan om mindre ändring till kommissionen. ...

I en ansökan om mindre ändring ska endast mindre ändringar i den mening som avses i artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 föreslås. Den ska innehålla beskrivningar av de mindre ändringarna och en sammanfattning av skälen till att en ändring krävs samt visa att de föreslagna ändringarna är att betrakta som mindre i enlighet med artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Den ska för varje ändring jämföra den ursprungliga produktspecifikationen och, i förekommande fall, det ursprungliga sammanfattande dokumentet med den föreslagna ändrade versionen. Ansökan ska kunna läsas och förstås fristående och ska innehålla alla ändringar av produktspecifikationen och, i förekommande fall, av det sammanfattande dokument för vilket ett godkännande begärs.

Mindre ändringar enligt artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 ska betraktas som godkända om kommissionen inte meddelar sökanden något annat beslut inom tre månader efter mottagandet av ansökan.

En ansökan om en mindre ändring som inte överensstämmer med andra stycket i den här punkten ska inte tas emot. Tyst godkännande enligt tredje stycket i denna punkt ska inte vara tillämpligt i samband med sådana ansökningar. Om ansökan inte kan godtas ska kommissionen underrätta den sökande om detta inom tre månader från mottagandet av ansökan.

Kommissionen ska offentliggöra en godkänd mindre ändring av en produktspecifikation som inte innebär någon ändring av det som avses i artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1151/2012.”

- 9 Artikel 10 i genomförandeförordning nr 668/2014 har rubriken ”Förfaranden för ändringar av en produktspecifikation”. I artikel 10.1 och 10.2 föreskrivs följande:

”1. Ansökningar om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som inte är en mindre ändring ska utformas i enlighet med förslaget i bilaga V. Ansökningarna ska fyllas i i enlighet med kraven i artikel 8 i förordning (EU) nr 1151/2012. Det ändrade sammanfattande dokumentet ska utformas i enlighet med förslaget i bilaga I till den här förordningen. Hänvisningen till offentliggörandet av produktspecifikationen i det ändrade sammanfattande dokumentet ska länka till den uppdaterade versionen av den produktspecifikation som föreslås.

...

2. Ansökningar om godkännande av en mindre ändring enligt artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 ska utformas i enlighet med förslaget i bilaga VII till den här förordningen.

Ansökningar om godkännande av en mindre ändring vad gäller skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar ska åtföljas av ett uppdaterat sammanfattande dokument, om dess lydelse har ändrats, som ska utformas i enlighet med förslaget i bilaga I. Hänvisningen till offentliggörandet av produktspecifikationen i det ändrade sammanfattande dokumentet ska länka till en uppdaterad version av den produktspecifikation som föreslås.

I ansökningar med ursprung i unionen ska medlemsstaterna bifoga en förklaring om att de anser att ansökan uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 1151/2012 och de bestämmelser som antagits med stöd av förordningen samt en hänvisning till offentliggörandet av den uppdaterade produktspecifikationen. I ansökningar med ursprung i tredjeland ska den berörda gruppen eller tredjelandets myndigheter bifoga den uppdaterade produktspecifikationen. Ansökningar om en mindre

ändring i de fall som avses i artikel 6.2 femte stycket i den delegerade förordningen (EU) nr 664/2014 ska innehålla en hänvisning till offentliggörandet av den uppdaterade produktspecifikationen, när det gäller ansökningar med ursprung i medlemsstaterna, och den uppdaterade produktspecifikationen, när det gäller ansökningar med ursprung i tredjeland.

...”

10 Kommissionen godkände en ansökan om en mindre ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté” genom beslut av den 1 juni 2018 (EUT C 187, 2018, s. 7).

11 I punkt 5.1.18 i produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté” anges följande:

”Mjölkning ska ske två gånger om dagen, morgon och kväll, vid regelbundna tidpunkter, och självmjölkning är därför inte möjlig. Det är inte tillåtet att använda mjölkningsrobot.

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

12 Den 8 september 2017 antog ministern för jordbruk och livsmedel och ekonomi- och finansministern en förordning om godkännande av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté”, i den ändrade lydelse som begärts av INAO, för att därefter sända produktspecifikationen vidare till kommissionen för godkännande i enlighet med förfarandet enligt artikel 53 i förordning nr 1151/2012.

13 Ändringen, som betecknades som en mindre ändring, bestod i att ett förbud att använda mjölkningsrobot vid produktionen av mjölk för tillverkning av ”Comté” infördes genom ett tillägg i punkt 5.1.18.

14 Genom ansökan som inkom till Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) den 16 november 2017 väckte GAEC Jeanningros talan om ogiltigförklaring av nämnda förordning av den 8 september 2017, i den del den innebar ett godkännande av förbudet.

15 Trots att detta förfarande fortfarande pågick godkände kommissionen med stöd av artikel 6.2 tredje stycket i delegerad förordning nr 664/2014, genom ett beslut som offentliggjordes den 1 juni 2018 (EUT C 187, 2018, s. 7), den ansökan om en mindre ändring av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen ”Comté” som är i fråga i det nationella målet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 53.2 andra stycket i förordning nr 1151/2012.

16 I detta sammanhang önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida ett godkännande från kommissionen, i enlighet med artikel 53.2 andra stycket i förordning nr 1151/2012, av en ansökan om en mindre ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning inte får till följd att ändamålet med en talan som väckts mot den rättsakt genom vilken den behöriga nationella myndigheten översände den nya produktspecifikationen med den mindre ändringen till kommissionen för godkännande ska anses ha förfallit.

17 Den hänskjutande domstolen har i detta avseende påpekat att denna tolkning, som framgår av dess fasta rättspraxis, dock innebär att lagenligheten av produktspecifikationen inte blir prövad.

- 18 Den hänskjutande domstolen frågar sig emellertid huruvida dess egen rättspraxis är förenlig med unionsrätten, i synnerhet med artikel 47 i stadgan, med hänsyn till den betydelse en ogiltigförklaring av ett nationellt myndighetsbeslut angående en ansökan om ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning skulle kunna ha för giltigheten hos den av kommissionen utförda registreringen.
- 19 Mot denna bakgrund beslutade Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 53 i [förordning nr 1151/2012], artikel 6 i [delegerad förordning (EU) nr 664/2014] och artikel 10 i [genomförandeförordning nr 668/2014], jämförda med artikel 47 i [stadgan], tolkas så, att den nationella domstolen – i den särskilda situation där [kommissionen] på begäran av de nationella myndigheterna i en medlemsstat har godtagit att ändra produktspecifikationen för ett namn och registreringen av den kontrollerade ursprungsbeteckningen, trots att ansökan fortfarande är föremål för prövning vid nationell domstol i denna stat – får besluta att det inte längre finns anledning att döma i målet eller om den med hänsyn till rättsverkningarna av en eventuell ogiltigförklaring av den angripna rättsakten för giltigheten av [kommissionens] registrering, måste pröva lagenligheten av den nationella myndighetens rättsakt?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 20 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012, artikel 6 i delegerad förordning nr 664/2014 och artikel 10 i genomförandeförordning nr 668/2014, jämförda med artikel 47 i stadgan, ska tolkas så, att när kommissionen har godkänt en ansökan från myndigheterna i en medlemsstat om en mindre ändring i produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning, får de nationella domstolar som handlägger en talan om lagenligheten av det beslut som dessa myndigheter fattat beträffande ansökan inför översändandet av denna ansökan till kommissionen i enlighet med artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012, besluta att det inte längre finns anledning att döma i målet.
- 21 Det ska inledningsvis påpekas att det finns en möjlighet att enligt förfarandet i artiklarna 49–52 i förordning nr 1151/2012, göra en ändring av en produktspecifikation som legat till grund för registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning, under förutsättning att reglerna i artikel 53 i den förordningen följs. I artikel 53.2 i förordningen görs en åtskillnad mellan ändringar ”som inte är mindre ändringar”, på vilka det förfarande som föreskrivs för registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning i artiklarna 49–52 är tillämpligt, och ”mindre ändringar”, vilka definieras i artikel 53.2 andra stycket i samma förordning och för vilka ett förenklat förfarande gäller enligt den bestämmelsen.
- 22 I förevarande fall rör beslutet en ansökan om en mindre ändring av en produktspecifikation, i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse.
- 23 För att göra en bedömning av vilken betydelse kommissionens godkännande av en sådan ändring har för en pågående prövning i nationell domstol av en talan om ogiltigförklaring av det beslut som de nationella myndigheterna har fattat beträffande denna ändring, ska det konstateras att förordning nr 1151/1012 inför en kompetensfördelning mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen (se, analogt, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 50).
- 24 Domstolen har nämligen slagit fast att rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153), i vilken det föreskrevs ett registreringsförfarande som i huvudsak motsvarade registreringsförfarandet i artiklarna 49–52 i förordning nr 1151/2012, införde ett system för kompetensfördelning som framför allt innebar att ett

beslut om att registrera ett namn som skyddad ursprungsbeteckning endast kunde fattas av kommissionen om den berörda medlemsstaten hade ansökt om detta hos kommissionen, och att en sådan ansökan endast kunde göras om medlemsstaten hade kontrollerat att den var motiverad. Detta system för kompetensfördelning kan särskilt förklaras med att registreringen förutsätter en kontroll av att ett visst antal villkor är uppfyllda, vilket i stor utsträckning kräver ingående kunskap om omständigheter som är speciella för den berörda medlemsstaten, omständigheter som de behöriga myndigheterna i denna stat är bäst lämpade att kontrollera (se, analogt, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 53, och dom av den 2 juli 2009, Bavaria och Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punkt 66).

- 25 Dessutom konstaterar domstolen, med hänsyn till den beslutsbehörighet som således tillkommer de nationella myndigheterna i detta kompetensfördelningssystem, att det endast ankommer på de nationella domstolarna att pröva lagenligheten hos rättsakter som antagits av dessa myndigheter, som till exempel de rättsakter som rör ansökningar om namnregistrering, vilka utgör ett nödvändigt steg i förfarandet för antagandet av en unionsrättsakt, eftersom det utrymme för skönsmässig bedömning som unionsinstitutionerna förfogar över i förhållande till dessa rättsakter är begränsat, eller till och med obefintligt. Däremot kan sådana rättsakter som kommer från unionsinstitutionerna, som till exempel registreringsbeslut, prövas av EU-domstolen (se, analogt, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkterna 57 och 58, och dom av den 2 juli 2009, Bavaria och Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punkterna 70 och 71).
- 26 Av detta följer att det ankommer på de nationella domstolarna att undersöka de oegentligheter som en nationell rättsakt, som till exempel en sådan rättsakt som avser en ansökan om registrering av ett namn, eventuellt är behäftad med, och att i förekommande fall ge in en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen, under samma prövningsvillkor som de som gäller för alla slutliga beslut från den nationella myndigheten som kan antas gå någon emot (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 1992, Oleificio Borelli/kommissionen, C-97/91, EU:C:1992:491, punkterna 11–13, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 58, och dom av den 2 juli 2009, Bavaria och Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punkt 57).
- 27 Vid prövningen av en talan som har väckts med stöd av artikel 263 FEUF är unionsdomstolen nämligen inte behörig att göra en lagenlighetsprövning av en rättsakt som antagits av en nationell myndighet, och detta gäller även om rättsakten i fråga ingår som en del av en beslutsprocess på EU-nivå (se, analogt, dom av den 3 december 1992, Oleificio Borelli/kommissionen, C-97/91, EU:C:1992:491, punkterna 9 och 10).
- 28 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 51–59 i sitt förslag till avgörande, kan denna rättspraxis, som hänför sig till förfarandet för registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning, även tillämpas på de förfaranden som rör såväl ”mindre ändringar” som ändringar ”som inte är mindre ändringar”, vilka beskrivs ovan i punkt 21.
- 29 När det gäller ansökningar om sådana ändringar av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning som inte utgör ”mindre ändringar”, anges det i nämnda punkt 21 att det förfarande som ska tillämpas på dessa ansökningar, på grund av hänvisningen i artikel 53.2 första stycket i förordning nr 1151/2012, är detsamma som det som är tillämpligt på själva registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning.
- 30 När det gäller ansökningar om mindre ändringar, såsom de som är i fråga i det nationella målet, vilka faller under artikel 53.2 andra stycket i denna förordning, omfattas dessa enligt artikel 6.2 i delegerad förordning nr 664/2014 och artikel 10.2 i genomförandeförordning nr 668/2014 av ett förfarande som är förenklat, men som i huvudsak liknar nämnda registreringsförfarande såtillvida att det även genom detta inrättas ett system för kompetensfördelning mellan myndigheterna i den berörda medlemsstaten och kommissionen vad beträffar dels kontrollen av att ansökan uppfyller kraven enligt dessa förordningar och förordning nr 1151/2012, dels godkännandet av ansökan.

- 31 Det följer av det ovan anförda att det, i enlighet med den rättspraxis som det erinras om ovan i punkt 26, ankommer på de nationella domstolarna att undersöka de oegentligheter som en nationell rättsakt avseende en ansökan om en mindre ändring av en produktspecifikation för en skyddad ursprungsbeteckning, såsom förordningen av den 8 september 2017 i det nationella målet, eventuellt är behäftad med.
- 32 Det ska i detta sammanhang erinras om att det enligt domstolens fasta rättspraxis ankommer på medlemsstaternas domstolar att, i enlighet med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, säkerställa domstolsskyddet för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten. Enligt artikel 19.1 FEU ska medlemsstaterna dessutom tillhandahålla de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten (dom av den 8 november 2016, Lesoochranárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, punkt 50, och dom av den 26 juli 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, punkt 29).
- 33 Denna skyldighet för medlemsstaterna kan anses svara mot den rätt till ett effektivt rättsmedel vid en opartisk domstol som stadfästs i artikel 47 i stadgan, och som utgör en bekräftelse av principen om ett effektivt domstolsskydd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 juli 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, punkterna 30 och 31, och dom av den 26 juni 2019, Craeynest m.fl., C-723/17, EU:C:2019:533, punkt 54), en rätt som det för övrigt hänvisas till i artikel 49.4 i förordning nr 1151/2012 med avseende på registreringsförfarandet.
- 34 Det är i detta fall således denna princip som ska beaktas för att avgöra huruvida det är tillåtet för en nationell domstol, vid vilken talan har väckts mot en rättsakt från de nationella myndigheterna angående en ansökan om en mindre ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning, i den mening som avses i artikel 53.2 andra stycket i förordning nr 1151/2012, att slå fast att det inte längre finns anledning att döma i målet på grund av att kommissionen redan har bifallit denna ansökan om ändring.
- 35 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 58 i sitt förslag till avgörande, omfattas de nationella myndigheternas beslut om sådana mindre ändringar inte av unionsdomstolens exklusiva behörighet, då det rör sig om självständiga rättsakter som är nödvändiga för att kommissionen senare ska kunna uttala sig om dessa ändringar. Med hänsyn till det mycket begränsade utrymme för skönmässig bedömning som kommissionen förfogar över i detta avseende ska det konstateras att det är i de nationella myndigheternas beslut som samtliga omständigheter som motiverar godkännandet av dessa ändringar i produktspecifikationen verkligen har beaktats.
- 36 Av detta följer att det beslut genom vilket kommissionen godkänner en sådan ansökan om ändring grundar sig på det beslut som myndigheterna i den berörda medlemsstaten har fattat med avseende på denna ansökan och således, nödvändigtvis, är betingat av det sistnämnda beslutet, och än mer eftersom kommissionens utrymme för skönmässig bedömning vid detta godkännande, i allt väsentligt, såsom framgår av skäl 58 i förordning nr 1151/2012, är begränsat till en kontroll av att ansökan innehåller de uppgifter som krävs och inte innehåller några uppenbara fel (se, analogt, dom av den 6 december 2001, Carl Kühne m.fl., C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 54, och dom av den 2 juli 2009, Bavaria och Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punkt 67).
- 37 Att en nationell domstol, vid vilken en talan har väckts angående lagenligheten av ett beslut som fattats av de nationella myndigheterna beträffande en ansökan om en mindre ändring av produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning, finner att det inte längre finns anledning att döma i målet på grund av att kommissionen redan har godkänt ansökan, skulle under dessa omständigheter äventyra det effektiva domstolsskydd som den nationella domstolen är skyldig att garantera när det gäller sådana ändringsansökningar.

- 38 Även den omständigheten att det förfarande som gäller för en ansökan om en mindre ändring av en produktspecifikation enligt artikel 53.2 andra stycket i förordning nr 1151/2012 – till skillnad från vad som föreskrivs när det gäller en sådan ändring av produktspecifikationen som inte utgör en ”mindre ändring” – inte innehåller någon möjlighet att framställa en invändning mot den föreslagna ändringen, talar för att det förhåller sig så. Det är, under dessa omständigheter, endast genom att väcka en talan om prövning av lagenligheten av ett beslut genom vilket de nationella myndigheterna har godkänt ansökan om en mindre ändring, som de fysiska eller juridiska personer som berörs av ett sådant beslut har möjlighet att invända mot det.
- 39 En eventuell ogiltigförklaring av ett sådant nationellt myndighetsbeslut skulle göra att kommissionens beslut saknade grund och det skulle således kräva att kommissionen gjorde en ny prövning av ärendet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 oktober 2017, Global Steel Wire m.fl./kommissionen, C-454/16 P–C-456/16 P och C-458/16 P, ej publicerad, EU:C:2017:818, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 40 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågan besvaras på följande sätt. Artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012, artikel 6 i delegerad förordning nr 664/2014 och artikel 10 i genomförandeförordning nr 668/2014, jämförda med artikel 47 i stadgan, ska tolkas så, att när kommissionen har godkänt en ansökan från myndigheterna i en medlemsstat om en mindre ändring i produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning, får de nationella domstolar som handlägger en talan om lagenligheten av dessa myndigheters beslut angående översändandet av denna ansökan till kommissionen, i enlighet med artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012, inte besluta att det inte längre finns anledning att döma i målet bara av den anledningen.

Rättegångskostnader

- 41 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 53.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, artikel 6 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 av den 18 december 2013 om komplettering av förordning nr 1151/2012, och artikel 10 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 1151/2012, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att när Europeiska kommissionen har godkänt en ansökan från myndigheterna i en medlemsstat om en mindre ändring i produktspecifikationen för en skyddad ursprungsbeteckning, får de nationella domstolar som handlägger en talan om lagenligheten av dessa myndigheters beslut angående översändandet av denna ansökan till kommissionen, i enlighet med artikel 53.2 i förordning nr 1151/2012, inte besluta att det inte längre finns anledning att döma i målet bara av den anledningen.

Underskrifter